

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010315
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4421010315.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného A. M. pre zločin šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby podľa § 163 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv 511/20/4404 zo dňa 15.06.2021, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 05.08.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. M., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom K. č. XXX, prechodne bytom M. nad T., 1. H. svet č. XX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

je vinný, že

obžalovaný, ktorý bol dňa 15.12.2020, kedy bol vyhlásený núdzový stav Uznesením vlády Slovenskej republiky č. 587 zo dňa 30.09.2020 od dňa 01.10.2020 na obdobie 45 dní na postihnutom území Slovenskej republiky a predĺžený o ďalších 45 dní Uznesením vlády Slovenskej republiky č. 718 zo dňa 11.11.2020 s účinnosťou od 15.11.2020, pozitívne testovaný na ochorenie COVID - 19 (vírus SARS-CoV-2), v čase približne o 19:20, súc pod vplyvom alkoholu, agresívne vystúpil proti členom policajnej hliadky Obvodného oddelenia PZ Dvory nad Žitavou v zložení hliadky ppráp. S. E., U.: XXXXXX a nstržm. K. D., U.: XXXXXX, ktorí boli operačným dôstojníkom Krajského riaditeľstva PZ Nitra vyslaní preveriť udalosť na V. 1. H. svet č. XX v obci M. nad T., ktorým vulgárne nadával, pričom hliadka, ktorej bolo oznamovateľkou B. S. oznámené, že obžalovaný je COVID-19 pozitívny, obžalovaného na dvore rodinného domu v čase o 20.00 h vyzvala, aby si nasadil rúško na tvár, čo obžalovaný odmietol spraviť a v tesnej blízkosti hliadky, hoci mal vedomosť, že je COVID-19 pozitívny (na vírus SARS-CoV-2), čo členom hliadky aj sám povedal, začal na hliadku úmyselne kašľať a pľuť im do tváre so slovami „Zdochnite a bodaj by ste sa aj vy nakazili!“, pričom hliadka obžalovaného viackrát vyzvala, aby upustil od protiprávneho konania, čo ale obžalovaný neuposlúchol a začal klásť aktívny odpor, na čo boli voči obžalovanému použité donucovacie prostriedky, a to hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany bez jeho zranenia, avšak obžalovaný počas zákroku naďalej kládol aktívny odpor a búchal si hlavu o podlahu so slovami, že príslušníkov Obvodného oddelenia PZ zabije a z uvedeného dôvodu bola privolaná hliadka Obcej polície z Dvorov nad Žitavou v zložení Z. Z. T., osobné číslo XXX a A. R., osobné číslo XXX, za účelom vykonania asistencie pri služobnom zákroku, pričom po príchode na miesto sa obžalovaný aj príslušníkom hliadky obcej polície začal vyhrážať, že ich zabije,

t e d a

- úmyselne spôsobil nebezpečenstvo rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby a spáchal čin za krízovej situácie (za núdzového stavu),

- inému sa vyhrážal usmrtením pre výkon právomoci verejného činiteľa a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (na viacerých osobách),

č í m s p á c h a l

zločin šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby podľa § 163 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v znení zákona č. 312/2020 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 134 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 163 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a za zistenia prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) , odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantné.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému Ministerstvu vnútra K. republiky so sídlom C., Pribinova č. 2, P.: 00151866 škodu vo výške 1.403,90 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 15.06.2021 pod sp.zn. 2Pv/511/20/4404 obžalobu na obvineného A. M. pre hore uvedený skutok, právne posúdený ako zločin šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby podľa § 163 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 134 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo skutku, uvedeného v obžalobe, súd preto obžalovanému položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky tieto mu položené otázky odpovedal kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora a splnomocnenca poškodeného Ministerstva vnútra SR, ktorí navrhli vyhlásenie obžalovaného prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaného skutku sa nevykoná.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovaného okrem jeho samotného priznania, súd dospel k záveru, že obžalovaný skutkom, ktorý mu kládla za vinu obžaloba, naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby podľa § 163 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 134 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov, chránených Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane života a zdravia ľudí pred nebezpečnými nákazlivými ľudskými chorobami a tiež aj záujmu na riadnom a

nerušenom výkone právomoci verejných činiteľov tým, že úmyselne spôsobil nebezpečenstvo rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby a spáchal čin za krízovej situácie (za núdzového stavu) a tiež sa inému vyhrážal usmrtením pre výkon právomoci verejného činiteľa a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (na viacerých osobách). Súd nemal žiadne pochybnosti o charaktere ochorenia COVID-19 ako nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby v zmysle objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného zločinu, neprihliadajúc pritom vôbec na Vyhlášku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky č. 105/1987 Zb., ktorou sa určovalo, ktoré choroby sa považujú za nákazlivé v zmysle Trestného zákona, keďže citovaná Vyhláška je vykonávacím právnym predpisom k už zrušenému Trestnému zákonu č. 140/1961 Zb. na základe jeho zmocňovacieho ustanovenia § 195 (ktorý Trestný zákon skutkovú podstatu trestných činov podľa § 189 a § 190 Trestného zákona dokonca viazal na „nákazlivú“ ľudskú chorobu a nie na „nebezpečnú nákazlivú“ ľudskú chorobu tak, ako je tomu v prípade ust. § 163 Trestného zákona) a ktorá aplikácia Trestného zákona č. 140/1961 Zb. vzhľadom na časovú pôsobnosť trestnoprávných noriem vôbec v prejednávanej veci neprichádzala do úvahy. Charakter ochorenia COVID - 19 ako nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby pre súd vyplynul nielen z odborného posudku, zadováženého orgánmi prípravného konania, ale toto ochorenie za nebezpečnú nákazlivú ľudskú chorobu výslovne označujú aj právne predpisy zákonnej právnej sily, schválených Národnou radou SR na zamedzenie jej šírenia a riešenia dôsledkov pandémie tohto ochorenia a na jej základe vyhláseného núdzového stavu (napr. Zákon č. 62/2020 Z.z., Zákon č. 67/2020 Z.z. a iné). Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkami jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Záonné znaky zbiehajúceho prečinu naplnil obžalovaný aj po stránke materiálnej, keďže jeho závažnosť rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je táto určená predovšetkým spôsobom vykonania činu (keď obžalovaný, nerešpektujúc platné protiepidemiologické opatrenia, svoje verbálne vyhrážky zabitím zakročujúcich príslušníkov polície sprevádzal aj pľuťm a kašľaním smerom k ich osobám), a jeho následkom (vo sfére reálneho ohrozenia zdravia poškodených), okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (keď obžalovaný vyhrážky adresoval dvom príslušníkom OO PZ Dvory nad Žitavou a dvom príslušníkom Obcej polície Dvory nad Žitavou pre výkon ich právomoci), mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútkou.

Súd skutok posúdil podľa neskoršieho zákona, účinného od 01.01.2021 ako pre obžalovaného priaznivejšieho, keďže tento neumožňuje aplikovať ust. § 134 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona automaticky, ale iba vtedy, ak bol trestný čin spáchaný v súvislosti s vyhláseným núdzovým stavom alebo výnimočným stavom. Súd tak po tomto posúdení dospel k záveru, že obžalovaným spáchaný zločin podľa § 163 Trestného zákona bol nepochybne spáchaný v súvislosti s vyhláseným núdzovým stavom, keďže tento bol vyhlásený práve v súvislosti s pandemiou ochorenia COVID-19 a na zamedzenie jeho šírenia. Z toho dôvodu súd obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a uplatneným nárokom na náhradu škody, a to znaleckým dokazovaním, prečítaním správ a charakteristík k osobe obžalovaného, odpisu z registra trestov a listinnými dôkazmi.

Zo záverov znaleckého psychiatrického posudku zo skúmania duševného stavu obžalovaného súd zistil, že obžalovaný čin spáchal v stave podstatne znížených, avšak nie vymiznutých, ovládacích a rozpoznávacích schopností, v stave jednoduchej alkoholovej opojenosti stredne ťažkého stupňa, ktorá výlučne spôsobila zmenšenie týchto ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného. Obžalovaný je osobou chorobne závislou na viacerých psychoaktívnych látkach a trpí neharmonickou osobnosťou, pričom pobyt obvineného na slobode by mohol byť z psychiatrického hľadiska nebezpečný, pokiaľ bude užívať návykové látky, pod vplyvom ktorých je jeho pohotovosť k protiprávnemu konaniu forenzne významne zvýšená. Znalec preto odporučil uložiť mu ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovaný A. M. je slobodný, bezdetný, v mieste trvalého bydliska sa dlhodobo nezdržiava, ale sa zdržiava v obci M. nad T., ktorou ale nie je bližšie hodnotený. Z výpisu z evidencie priestupkov vyplývajú mnohopočetné postihy obžalovaného za priestupky, prevažne proti občianskemu spolunažívaniu, spočívajúce vo verbálnych a fyzických útokoch voči iným osobám. Na obžalovaného sa síce hľadí, akoby nebol odsúdený, avšak touto fikciou nezanikla skutočnosť, že obžalovaný sa už v minulosti dopustil prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečinu

výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona (odsúdenie vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/9/2008) a prečinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona (odsúdenie vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/152/2012).

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval) a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Súd obžalovanému ukladal úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona podľa trestnej sadzby najprísnejšie trestného trestného činu, t.j. podľa § 163 odsek 3 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 4 až 10 rokov, podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti a pri ich rovnováhe dolnú ani hornú hranicu trestnej sadzby nemenil.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 roky, a to nevyhnutne ako trest odňatia slobody nepodmienečný s tým, že za podmienok podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd považoval za potrebné na obžalovaného pôsobiť represívne trestom odňatia slobody práve v uvedenej výmere, nakoľko mal za to, že možno dôvodne očakávať, že tento dosiahne nápravny účinok na jeho osobu a tiež účel trestu z hľadiska individuálnej prevencie (výchova obžalovaného a zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti) a súčasne dostatočne ochráni spoločnosť pred páchaním násilnej trestnej činnosti zo strany obžalovaného a aj iných odradí od páchania trestnej činnosti (generálna prevencia). Tento záver súdu odôvodnili tak okolnosti obžalovaným spáchaného skutku, ako aj jeho pomery, ktoré súčasne vylučovali použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 Trestného zákona tak, ako alternatívne navrhovala obhajoba. Na rozdiel od obhajoby je totiž súd toho názoru, že situácia okolo ochorenia COVID-19, pre každého človeka modernej doby nová a výnimočná, nie je okolnosťou, ktorá by obžalovaného skutok bola vôbec spôsobilá ospravedlniť, ale práve naopak, okolnosti obžalovaným spáchaného skutku v čase vyhláseného núdzového stavu práve z dôvodu pandémie tohto ochorenia, na ktoré bol obžalovaný pozitívne testovaný, závažnosť jeho činu iba zvyšujú. Obžalovaný nielenže pri služobnom zákroku hliadky polície a následnej asistencie príslušníkov obecnej polície, nielenže odmietol dodržiavať nariadené protiepidemiologické opatrenia, ale na príslušníkov polície cielene kašľal a pľul, vyhrážajúc sa im súčasne zabitím a nakazením uvedeným ochorením. Príslušníci polície a obecnej polície pritom vykonávali služobný zákrok z dôvodu oznámenia družky obžalovaného pre jeho agresívne správanie, plnili si teda svoje zákonné povinnosti pri ochrane života, zdravia ľudí a verejného poriadku a obžalovaný nielenže spôsobil nebezpečenstvo rozšírenia toho ochorenia všeobecne v spoločnosti, ale z tohto dôvodu i reálne ohrozil zakročujúcich policajtov na ich živote a zdraví pre výkon ich právomoci. Navyiac, zo zistených skutočností týkajúcich sa predchádzajúceho života obžalovaného vyplýva, že uvedený skutok nie je v jeho doterajšom správaní ojedinelým vybočením z rámca spoločnosťou akceptovaných a právnym poriadkom stanovených pravidiel a toľž nie výlučne z dôvodu pandemickej situácie a pozitivity na ochorenie COVID-19, keďže tento sa v minulosti dostal do rozporu so zákonom mnohopočetne krát z dôvodu spáchania násilných priestupkov a dokonca aj trestného činu proti životu a zdraviu. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný má sklony k agresívnemu a násilnému správaniu, zvlášť pod vplyvom návykových látok, od ktorých je závislý a pod vplyvom ktorých je jeho pohotovosť k protiprávnemu konaniu zvýšená tak, ako konštatoval aj znalec v podanom znaleckom posudku. Súd preto ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe a tento mu uložil na samej dolnej hranici trestnej sadzby jednak s prihliadnutím na jeho aktuálne kritický postoj k vlastnej trestnej činnosti a súčasne preto, že mu zároveň ukladal ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou za splnenia podmienok podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, ktorého absolvovanie obžalovaného podporí cieľ dosiahnuť ochranu spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného pod vplyvom takých látok.

V prípravnom konaní uplatnil včas a riadne nárok na náhradu škody poškodený - Ministerstvo vnútra SR v súvislosti s vyplatenými nemocenskými dávkami zakročujúcim príslušníkom polície a preto súd obžalovaného zaviazal podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku k náhrade tejto škody vo výške 1.403,90 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).